

Crème-à-la-glance

Een roomijswagentje op de hoek van het Wapenplein. (Circa 1903)

Niets is zo kustgebonden als het likken van een roomijsje op straat. Ooit hoorde ik zelfs zeggen: „Wel ja, het is in die straat waar men allemaal aan het likken is.” Men had het over de Adolf Buylstraat.

Volgens boeken over de geschiedenis van de huishoudapparaten vernemen we dat in 1848 het eerste patent gevraagd werd voor een roomijsmachine.

Op het einde van de vorige eeuw was roomijs alleen in drukke plaatsen te vinden. Eén van die eerste plaatsen was Oostende.

Op verschillende straathoeken verschenen er sierlijke „crème-à-la-glancekarretjes”. De verkopers die meestal ook de bereiders waren, waren nogal dikwijls Italia-

nen. Ook de eerste ijssalons hadden Italiaanse namen. In de jaren '30 hadden we onder andere Amalfie in de Christinastraat, uitgebaat door Arcari di Placido, Chipolita in de Vlaanderenstraat, „A la Coupe de Vénice” in de Van Iseghemlaan en „Le Napolitain” uitgebaat door Di Coco in de Hertstraat.

Doch het befaamde roomijs-salon was gedurende enkele jaren ongetwijfeld „Au Cornet D'Amour” op de hoek van het Marie-Joséplein en de Sint-Sebastiaanstraat. In hele rijen stonden zowel de wandelende Oostendenaars als de toeristen aan te schuiven om een „galetje” of een „Cornet d'amour” te bestellen.

Her en der in de stad stonden

ook de roomijswagentjes, die met warme dagen gouden zaken deden, zoals aan de Drie Gapers op de Zeedijk, aan de Vlaggestok, op het Wapenplein, het Leopold I-plein aan de Kapellebrug en aan de Ijzerenbrug, die de weg was om naar het Bosje te gaan. Het wagentje van aan het Bosje is nog te bewonderen in het Heemmuseum „De Plate”. Die oude sierlijke wagentjes zijn inderdaad uit het straatbeeld verdwenen.

Het woord „crème-à-la-glance” is zelf geen juist Frans woord. Men spreekt van „glaces”. Toen men in het Nederlands begon te vertalen zegden en schreven er velen ijsroom, terwijl het roomijs moest zijn.

Maar ja, als je smakelijk een

ijssje likt, dan geeft het niet dat men spreekt van een goeie lekkere crème-à-la-glance. Het behoort tot de kustfolklore, ook als het ijs begint te smelten en langs je polsen op je kleren begint te druppelen. Het is toch vakantie voor iedereen!

Omer Vilain

Het roomijssalon op de hoek van het Marie-Joséplein, waar men bestendig met zes mensen bestelde. „Le cornet du gourmet” noemde men „Le cornet d’amour”. (Circa 1930)